

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813202648
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6813202648.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, sídlo: Košická 56, 821 08 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 47 255 706, sídlo: Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti odporcovi: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42 326 923, sídlo: Park Angelinum 2, 040 01 Košice, zastúpený Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.745,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ, odporca a vedľajší účastník konania na strane odporcu nemajú právo na náhradu trov konania.

Odporcovi priznáva oslobodenie od platenia súdnych poplatkov celom rozsahu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 10.04.2013, doplneným písomným podaním zo dňa 25.07.2013, proti odporcovi domáhal zaplatenia 1.745,18 Eur (pozostávajúcich z istiny 1.299,18 Eur, úrokov vo výške 437,37 Eur a príslušenstva 8,63 Eur) s úrokom vo výške 10,35 % ročne zo sumy 1.299,18 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.299,18 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 uzatvorenou medzi navrhovateľom ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom bola na navrhovateľa postúpená pohľadávka voči odporcovi zo zmluvy o kontokorentnom úvere č. 0099563355/1/1 zo dňa 25.08.2004, ktorou sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal, že bude realizovať príkazy odporcu na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu do výšky úverového rámca, ktorý bol odporcovi poskytnutý vo výške 1.194,98 Eur. Úverový vzťah s odporcom bol ukončený listom zo dňa 28.11.2007, ktorým právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal.

Písomným podaním zo dňa 25.07.2013 navrhovateľ upravil petit podaného návrhu tak, že sa domáha proti odporcovi zaplatenia 1.664,42 Eur s úrokom vo výške 10,35 % ročne zo sumy 1.299,18 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.299,18 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, pričom uviedol, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 28.11.2007 a od 29.11.2007 je odporca v omeškaní. Takto upravenému poslednému návrhu navrhovateľa, ktorý je podľa § 172 ods. 6 O. s. p. predmetom konania, súd v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom č.k. 4Ro/133/2013-225 zo dňa 09.04.2014, ktorý bol zrušený podľa 174 ods. 2 O. s. p. včas podaným odporom odporcu, v ktorom odporca z dôvodu svojej nepriaznivej sociálnej situácie požiadal o možnosť zaplatiť dlh navrhovateľovi v splátkach. Navrhovateľ navrhoval takto odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu odmietnuť ako

neodôvodnený podľa § 174 ods. 3 písm. b) O. s. p. poukazujúc na judikatúru všeobecných súdov, z ktorých časť odporu proti platobným rozkazom odôvodnené len žiadosťou o splátky dlhu odmieta ako podané bez odôvodnenia vo veci samej. Konajúci súd však, v súlade s názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadreným napr. v uznesení sp. zn. 17Co/717/2014, považuje takto podaný odpor za riadne odôvodnený s účinkami zrušenia platobného rozkazu v celom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p., pretože súčasťou výroku platobného rozkazu je aj lehota na plnenie v dĺžke 15 dní vyplývajúca z ustanovenia § 172 ods. 1 O. s. p., ktorá je takto vopred určená bez znalosti osobitných okolností prípadu konkrétneho odporcu, pre ktorého by niekedy uloženie povinnosti k zaplateniu peňažnej sumy v tak krátkej lehote mohlo mať závažné následky bez možnosti dosiahnutia zmeny takto stanovenej lehoty. Občiansky súdny poriadok pritom v ustanovení § 160 ods. 1 pripúšťa možnosť určiť aj dlhšiu ako základnú lehotu na plnenie alebo uloženie povinnosti zaplatiť dlh v splátkach, pričom ak by toto ustanovenie bolo možné aplikovať iba v konaniach, v ktorých súd nerozhodol platobným rozkazom, vznikla by takto medzi rôznymi odporcami nerovnosť majúca až ústavnoprávny dosah. Keďže jediným opravným prostriedkom proti výroku platobného rozkazu vo veci samej je odpor (okrem časti týkajúcej sa trov konania kde je prípustné ešte odvolanie), potom odporca domáhajúci sa možnosti splniť dlh navrhovateľovi v splátkach nemá inú možnosť domáhať sa dlhšej lehoty na plnenie alebo možnosti splátok vyplývajúcej z ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. ako je práve podanie odporu proti platobnému rozkazu. O neodmietnutí odporu súd nerozhoduje osobitným uznesením, ale akceptovanie odporcu konajúci súd prejaví tak, že odpor neodmieta, vec prejedná a rozhodne o nej rozsudkom vo veci samej (nesprávna úvaha súdu prvého stupňa o dôvodnosti takto podaného odporu môže byť dôvodom odvolania navrhovateľa proti rozsudku vo veci samej).

Písomným podaním zo dňa 16.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník konania na strane odporcu, ktorý sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 24.03.2015, ktorým namietol premlčanie žalovanej pohľadávky navrhovateľa, ktorá sa podľa vedľajšieho účastníka mala stať splatnou ešte dňa 28.11.2007.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 08.04.2015 namietol neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka v konaní, o tejto námietke navrhovateľa súd rozhodol uznesením č.k. 4C/85/2014-271 tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu zamietol, pričom ku dňu rozhodnutia súdu vo veci toto uznesenie ešte nebolo právoplatné a navrhovateľ upovedomil súd, že mieni podať odvolanie proti tomuto uzneseniu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom: zmluva o kontokorentnom úvere č. I. 8, výpoveď zmluvy o kontokorentnom úvere č. I. 11 s doručenkou č. I. 12, oznámenie o postúpení pohľadávky č. I. 13 s doručenkou č. I. 14, zmluva o postúpení pohľadávok č. I. 15 s prílohou č. I. 31, výpis z účtu č. I. 44 a č. I. 174, všeobecné obchodné podmienky č. I. 117, sadzobník poplatkov č. I. 158 a č. I. 186, úrokové sadzby č. I. 159, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 25.08.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0099563355/1/1, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úverový rámec vo výške 36.000,- Sk s premenlivou úrokovou sadzbou 10,35 % ročne, s konečnou splatnosťou úveru dňa 24.08.2005, pričom veriteľ sa touto zmluvou zaviazal poskytnúť úver dlžníkovi tým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníka pohľadávka z účtu vzniknutá v dôsledku pripísania platieb na účet dlžníka alebo vkladom hotovosti na účet dlžníka a to až do výšky úverového rámca s tým, že čerpanie úveru je dlžník oprávnený požadovať až do času konečnej splatnosti v rozsahu úverového rámca (článok II. bod 1. zmluvy). Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú a to na dobu jedného roka od podpisu zmluvy s tým, že takto dohodnutá doba sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr jeden mesiac pred uplynutím doby trvania zmluvy že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, pričom úver je splatný v deň splatnosti uvedený v zmluve a v prípade predĺženia zmluvy sa splatnosť úveru predlžuje o dobu predĺženia účinnosti zmluvy (článok III. bod 1. a 2. zmluvy). Veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpá úver v priebehu 6 po sebe nasledujúcich mesiacov s tým, že výpoveď je účinná dňom jej doručenia klientovi (článok III. bod 4. zmluvy). Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky, podľa bodu 7.6 ktorých, ak dôjde k porušeniu vymenovaných povinností, banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere s účinnosťou ku dňu doručenia výpovede klientovi.

Odporca čerpal prostriedky z úverového rámca, ako to vyplýva z predloženého výpisu z účtu. Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 28.11.2007 uzatvorenú zmluvu s odporcom vypovedala, táto výpoveď bola doručená odporcovi dňa 03.12.2007 na adresu Jesenského 338, Jelšava.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 sa veriteľom pohľadávky voči odporcovi stal navrhovateľ, postúpenie pohľadávky bolo oznámené odporcovi listom Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 28.12.2010, pričom zásielka doručovaná odporcovi na adresu Mníšanská 550, Jelšava sa odosielateľovi vrátila ako nedoručená.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že voľou právneho predchodcu navrhovateľa bolo poskytnúť za odplatu peňažné prostriedky odporcovi, pričom vôľou odporcu bolo takto poskytnuté peňažné prostriedky prijať a zaplatiť za ne dohodnutú odplatu vo forme úroku. Preto je zrejmé, že dojednania účastníkov obsahovali všetky nevyhnutné prvky zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy (tu vo forme tzv. kontokorentného úveru) a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka sa zmluva o úvere ako absolútny obchod spravuje vždy ustanoveniami Obchodného zákonníka a predmetná zmluva ako evidentne spotrebiteľský právny vzťah spravuje sa aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Preukázanie opaku, t.j. že právny vzťah s odporcom nie je vzťahom spotrebiteľským, zaažuje v konaní navrhovateľa.

Z navrhovateľom predložených listinných dôkazov vyplýva, že zmluva o kontokorentnom úvere bola uzatvorená dňa 25.08.2004, odporca na jej základe následne čerpal prostriedky z úveru prostredníctvom svojho účtu, pričom zmluva bola ukončená výpoveďou právneho predchodcu navrhovateľa v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami listom zo dňa 27.11.2007, ktorý bol doručený odporcovi dňa 03.12.2007. Tento deň je preto najneskorším dňom splatnosti všetkých záväzkov odporcu z poskytnutého úveru, pretože už v tento deň sa mohol veriteľ domáhať svojho práva jeho uplatnením na súde v zmysle § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ návrh na súde podal až dňa 10.04.2013, t.j. po uplynutí ustanovením § 397 Obchodného zákonníka stanovenej štvorročnej premlčacej lehoty. Súd preto prihliadajúc na vedľajším účastníkom konania na strane odporcu vnesenú námietku premlčania, návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Aj keby námietka premlčania nebola v konaní vznesená vedľajším účastníkom konania na strane odporcu, súd by podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadal na premlčanie žalovanej pohľadávky aj bez návrhu. Prechodné ustanovenia § 29b a § 29c zákona č. 250/2007 Z. z. vo vzťahu k úprave zavedenej zákonom č. 102/2014 Z. z. sa nedotýkajú ustanovenia § 5b. Len stručná dôvodová správa k tomuto ustanoveniu uvádza, že s ohľadom na (avšak pre potrebu takejto právnej úpravy bližšie nešpecifikované) potreby aplikačnej praxe sa jednoznačne ustanovuje povinnosť ex offo postupu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy je aj súd v konaní podľa tretej časti O. s. p. Prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, na premlčanie alebo na iné zákonné prekážky alebo zákonné dôvody, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho (ktorým je podľa § 2 písm. b) bod 1. zákona č. 250/2007 Z. z. podnikateľ ponúkajúci alebo predávajúci spotrebiteľovi výrobky alebo poskytujúci služby, t.j. aj navrhovateľ) voči spotrebiteľovi, možno len v konaní (správnom alebo súdnom) o nárokoch z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Preto ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je ustanovením, ktoré svojou povahou je ustanovením procesným upravujúcim postup orgánu rozhodujúceho v konaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 250/2007 Z. z. obsahuje tak ustanovenia práva hmotného ako aj ustanovenia práva procesného, bez ich bližšieho výslovného členenia na hmotnoprávnu časť upravujúcu hmotnoprávne práva a povinnosti a na časť upravujúcu procesné pravidlá. Preto každé z ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné posudzovať z hľadiska jeho povahy, či ide o ustanovenie práva hmotného alebo ustanovenie práva procesného. Toto rozlišovanie má význam z hľadiska časovej pôsobnosti noriem a teda možnosti aplikácie procesných ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., tu najmä § 5b, v konaniach začatých pred nadobudnutím jeho účinnosti dňa 01.05.2014 ako aj vo všeobecnosti v konaniach, ktorých predmetom je posudzovanie právnych vzťahov zo spotrebiteľských zmlúv uzatvorených pred 01.05.2014.

Každý procesnoprávny vzťah vzniká (je založený) dňom začatia konania - t.j. dňom v ktorom bol súdu doručený návrh na začatie konania (§ 82 O. s. p.) a pri aplikácii vo všeobecnosti prezumovaného princípu aretroaktivity novej právnej úpravy by sa mal tento procesnoprávny vzťah po celý čas trvania procesu spravovať ustanoveniami platnými a účinnými v čase začatia konania (vzniku procesnoprávneho vzťahu) - t.j. platnými a účinnými v deň doručenia návrhu súdu. V oblasti procesného práva však platí ako základná zásada práve princíp nepravej retroaktivity (napr. § 355 O. s. p. ako prechodné ustanovenie k súčasnému O. s. p. v jeho pôvodnom znení a ďalšie prechodné ustanovenia k početným novelizáciám O. s. p. ako aj iné prechodné ustanovenia k iným procesným predpisom). Z povahy procesného práva totiž vyplýva, že nové procesné právo (jeho zmeny) majú pôsobiť výlučne odo dňa nadobudnutia účinnosti nového zákona a to aj pre konania začaté pred jeho účinnosťou. Účinky procesných úkonov súdov a účastníkov, ktoré s nimi spájala (či nespájala) skoršia právna úprava, však zostávajú zachované (Bureš J., Drápal L., Krčmář Z., Občanský soudní řád, Komentář, Praha 2006, s. 1786).

Na základe zásady princípu nepravej retroaktivity procesného práva, tiež na základe absencie osobitnej od tohto všeobecného princípu odchyľnej intertemporálnej úpravy pre ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., v spojení s jeho procesným charakterom, je potom potrebné toto ustanovenie vo všeobecnosti aplikovať vo všetkých konaniach, ktorých predmetom je posudzovanie právnych vzťahov zo spotrebiteľských zmlúv, a to aj zo zmlúv uzatvorených pred 01.05.2014, a tiež v konaniach začatých pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. pred 01.05.2014).

Súd by preto aj bez návrhu resp. námietky vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľom žalovaná pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná tak čo to istiny ako aj do príslušenstva istiny (úrok a úrok z omeškania), ktoré znáša právny osud hlavného záväzku. Preto by súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Pred rozhodnutím vo veci súd poskytol navrhovateľovi možnosť vyjadriť sa k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom konania na strane odporcu ako aj k možnému použitiu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v konaní, pričom navrhovateľ túto možnosť nevyužil. S ohľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne závery, rozhodnutie vo veci za účasti vedľajšieho účastníka konania (s prihliadnutím k ním vznesenej námietke premlčania) by bolo rovnaké ako rozhodnutie vo veci bez

účasti vedľajšieho účastníka konania (s prihladením k premlčaniu podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Za tohto stavu bolo potom nadbytočné čakať s rozhodnutím vo veci samej na právoplatnosť uznesenia č.k. 4C/85/2014-271, ktorým súd rozhodol o námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu, pretože či za účasti vedľajšieho účastníka konania lebo bez jeho účasti, by rozhodnutie súdu vo veci bolo rovnaké.

Aj vo všeobecnosti pritom platí, že názor navrhovateľa podporený niektorými rozhodnutiami všeobecných súdov o tom, že v prípade vznesenia námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní sa vedľajší účastník konania stáva účastníkom konania až právoplatnosťou rozhodnutia o námietke jeho neprípustnosti, nie je správny. Vedľajší účastník sa bez ďalších podmienok stáva účastníkom konania (za právnej úpravy účinnej do 31.12.2014) v okamihu, kedy súdu dôjde jeho písomné oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov konania (navrhovateľa alebo odporcu) alebo v okamihu, v ktorom toto oznámenie urobí ústne do zápisnice (Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občianský soudní řád, komentář, I. díl, 7. vydání C. H. Beck Praha 2006 s. 409). Vedľajší účastník konania je účastníkom konania až do právoplatnosti uznesenia, ktorým na námietku niektorého z účastníkov konania bol vyslovený vstup vedľajšieho účastníka za neprípustný (okrem toho aj do okamihu, kedy súdu dôjde písomné oznámenie vedľajšieho účastníka, že z konania vystupuje alebo do právoplatného skončenia sporu). Opačný výklad, t.j. že vedľajší účastník sa konania zúčastňuje až od právoplatnosti uznesenia o pripustení jeho vstupu do konania so sebou nesie viaceré úskalia napr. v podobe účelovej námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní s cieľom vylúčiť uplatnenie jeho procesných práv (napr. podať odvolanie proti rozsudku) do doby právoplatného pripustenia jeho účasti v konaní. Pretože vedľajší účastník vstupom do konania prijíma stav, v ktorom sa konanie nachádza a teda, napr. neplynie mu samostatne lehota na podanie odvolania proti rozsudku, ak už uplynula účastníkovi, na strane ktorého do konania vstúpil, v dôsledku účelovo podanej námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníka konania vstúpivšieho do konania po rozhodnutí súdu prvého stupňa do uplynutia lehoty na odvolanie účastníka konania, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, by odkladom účinkov vstupu vedľajšieho účastníka do konania až na dobu právoplatnosti uznesenia o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka mohol byť v dôsledku toho vedľajší účastník zbavený procesného práva podať odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Preto s právoplatnosťou uznesenia o námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka nie je spojený právny následok vstupu vedľajšieho účastníka do konania (v prípade nedôvodnej námietky jeho neprípustnosti) ale iba prípadný právny následok zániku účasti vedľajšieho účastníka v konaní (v prípade dôvodne podanej námietky jeho neprípustnosti).

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, preto navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo. V konaní úspešný odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Nárok na náhradu trov konania si uplatňoval iba vedľajší účastník konania na strane odporcu, ktorému súd právo na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že vedľajší účastník konania sa k veci vyjadril formálne obsahným ale obsahovo iba stručným písomným podaním, v ktorom namietol premlčanie žalovanej pohľadávky, pričom takto postupuje v opakovane rôznych veciach bez koordinácie postupu v konaní s odporcom na strane ktorého v konaní vystupuje a preto nemožno takto poskytované právne služby posudzovať ako účelne vynaložené trovy konania. Účelom účasti vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. je ochrana práv spotrebiteľa, ako to vyjadruje nielen samotný názov vedľajšieho účastníka ale aj článok II stanov vedľajšieho účastníka a jeho právna forma občianskeho združenia. Účelom takto poskytovanej pomoci, a to ani sekundárnym, by z povahy veci nemalo byť dosiahnutie akéhokoľvek prospechu vedľajšieho účastníka alebo ním splnomocneného advokáta napr. v podobe nároku na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia hromadne uplatňovaných v rôznych súdnych konaniach za účasti vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. bez akejkolvek koordinácie účasti vedľajšieho účastníka s odporcom na strane ktorého vedľajší účastník v spore vystupuje. Z týchto dôvodov o trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľ, odporca a vedľajší účastník konania na strane odporcu nemajú právo na náhradu trov konania.

Odporcovi v konaní nebol vyrubený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu. Oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nemožno aplikovať na všetky súdne konania, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, pretože podľa tohto ustanovenia je od poplatku oslobodený len spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu (kde v poznámke pod čiarou je len príkladmo uvedený zákon č. 250/2007 Z. z.). Odporca však v konaní neuplatňoval žiadne práva spotrebiteľa podľa osobitného predpisu (napokon žiadosť odporcu o splátky dlhu ani nemá oporu v práve hmotnom ale procesnom), ale námietku resp. žiadosť odporcu o splátky dlhu možno subsumovať pod ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý je podobne ako Občiansky zákonník predpisom

všeobecným a nie predpisom osobitným. Preto odporcovi zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. nepatrí. O poplatkovej povinnosti odporcu súd rozhodol podľa § 138 ods. 1 O. s. p. tak, že s prihliadnutím k jeho súčasným osobným a majetkovým pomerom súd odporcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).